

Wij krijgen drie zondagen na elkaar een tekst uit het evangelie van Mattheus, waarin Jezus spreekt over een wijngaard, over de eigenaar, over wie er in werkt en waarin hij vooral zijn verwachting uitdrukt naar goede vruchten. In de gelijkenis van vandaag wil Jezus ons laten zien hoe Gods gerechtigheid verbonden is met zijn goedheid en zijn vrijheid om het goede te doen. En Hij wil ons laten zien dat dit door velen niet wordt begrepen.

Het is een van de twee moeilijke gelijkenissen van Christus, samen met die van de onrechtvaardige rentmeester (Lukas 16: 1-8). Jezus maakt het zo overdreven omdat Hij degenen die luisteren een schok wil bezorgen zodat ze de gerechtigheid en goedheid van God kunnen begrijpen en met dankbaarheid accepteren. We zouden kunnen zeggen dat Hij wil dat degenen die het begrijpen een grootmoedig, dankbaar, vriendelijk en rechtvaardig hart hebben ten opzichte van God en de medemens, en in staat mogen zijn om te 'zwemmen in de zuivere zee' (in de grootheid van God) en niet in een "vijver" (Met slechts beperkte menselijke gedachten).

1. Laten we proberen te zien wat Jezus zegt in de gelijkenis:

Jezus laat het koningschap van God zien: Hij is de landeigenaar van de wijngaard.

De wijngaard kan de wereld zijn, Israël, de Kerk. Het is ZIJN wijngaard, niet de wijngaard van degenen die er werken.

De arbeiders zijn vrije mensen om de voorgestelde baan te aanvaarden. Ingehuurd maar niet verplicht.

De arbeiders van het eerste uur kunnen de mensen van het eerste verbond met Abraham zijn, of degenen die van jongs af aan goed en religieus zijn, of degenen die God kwalijk nemen omdat ze Hem oneerlijk vinden tegenover hen in het leven.

De arbeiders van het afgelopen uur kunnen de mensen van het tweede verbond in Jezus zijn, of zondaars die door God zijn ontvangen, of degenen die in het leven weinig lijken te hebben gedaan en slechts hebben ontvangen zoals anderen.

Het geboden salaris aan de eerste arbeiders is een eerlijk salaris, het dagloon voor een gezin.

Het werk, een normaal werk, niet buitengewoon.

De landeigenaar heeft een goed hart omdat het hem spijt werknemers te zien zonder dat die de mogelijkheid hebben om te verdienen wat ze nodig hebben om te leven. Daarom wil hij hen helpen.

Hij is ook eerlijk: het biedt een eerlijk loon, en iedereen accepteert het (een denarie of *wat billijk is*”).

Hij is aardig: hij toont een zekere voorkeur voor de minste, de zwakste.

Voor degenen die het meest hebben gewerkt, lijkt het een oneerlijk patroon en ze drukken het uit door te klagen.

Hij spreekt duidelijk en ferm tegen hen: hij is vrij om over zijn geld te beschikken en hij is eerlijk geweest met het afgesproken loon. Hij is goed, en het is eerlijk om op die goedgezinde manier zijn goederen te verdelen.

2. Deze toespraak van God-Landeigenaar verlicht de gelijkenis:

- a. God doet niemand onrecht aan; hoewel velen denken of zeggen dat God onrecht doet.
- b. God is absoluut meester en heer in de verdeling van zijn gaven: maar het is voor velen moeilijk te aanvaarden dat God vrij is om zijn goedheid uit te oefenen.
- c. God verdeelt de goederen van dit leven gelijkelijk: *"Hij laat de zon opgaan over de goeden en de kwaden"* (Mt 5,45), hij geeft iedereen de gelegenheid om goed te zijn, om in zijn wijngaard te werken.

Dat wil zeggen, Christus rechtvaardigt in deze gelijkenis de wegen van God: *"Mijn wegen zijn waarheid; ze zijn rechtvaardig en waarheidsgetrouw, rechtvaardig en barmhartig"* - zeiden de profeten duizend keer. En als Jezus het op een humoristische of paradoxale manier doet in deze gelijkenis is dat omdat het ons het tegenovergestelde lijkt.

3. Slechts twee overwegingen die ons kunnen helpen:

- a. Wij mogen steeds bedenken dat we door God zijn uitgenodigd om zijn gezin te zijn, ieder op verschillende momenten in het leven. Als we ons eigen leven onderzoeken, maar dan oprecht, zullen we tot de conclusie komen dat ons hele leven een geschenk van God is. De heilige Theresia zei aan op haar sterfbed: *"Eigenlijk is alles slechts genade! Een gave van God."* Zonder Hem zijn we niets. Dank zij Hem mogen we alles worden, zelfs Kind van God. In die uitnodiging geldt voor iedereen: voor God bestaat dat "bijna te laat" niet, voor Hem is iedereen "op tijd".
- b. God is blij met het dankbare hart. In deze gelijkenis wordt de landeigenaar boos over het gebrek aan dankbaarheid van de morrende arbeiders. Jezus was ook een keer gekwetst door het gebrek aan dankbaarheid van sommigen die Hij had genezen (Lk 17:17-18). Hem zelfs maar kort en in ons hart voor alles bedanken, beweegt zijn hart om meer genaden uit te storten. In het Gloria wil de Kerk uitdrukken wat de gelovigen van binnen voelen: *we prijzen en aanbidden U. We verheerlijken U en zeggen U dank voor uw grote heerlijkheid*". Die prachtige toejuiching opent het hart voor God.

Zusters en broeders, Gods gedachten zijn niet onze gedachten, en zijn wegen zijn niet onze wegen. Gelukkig maar, zouden we zeggen, want God is zoveel barmhartiger en zoveel rechtvaardiger dan wij zelfs maar kunnen vermoeden. Met zijn parabel wijst Jezus ons op die goedheid van God, en Hij vraagt ons meteen dat ook wij solidair en barmhartig zouden zijn. Laten we dus niet alleen genieten van Gods grote goedheid, maar ook proberen zijn spiegelbeeld te zijn in ons dagelijks leven. Amen.